

PETR FINGAL:

SUMARI.

(Podbrdský obrázek.)

Bylo síce teprve šest hodin z rána, ale kraj byl již pln záře, svěžího lesku svátečního a ptačího švitoření, když se četvice bodrých muzikantů podbrdských objevila poblíže vesnice Skomelna na pravém břehu líného potoka Škaredou. Čtyřčlenný paprsky usměvavého slunka rozložily poněkud chrabrě hudebníky, lehtající je do tváří, takže tito musli oči přimhouřiti, což vypadalo velmi komicky.

Než dojdeme do Lhotky — "— potkáme aspoň tučet bab, doložil Daun. Dali se uzounkou, vyvýšenou pěšinkou mezi svěže zelenými, krupěmi čerstvé rosy třpytícími se loukami.

"I kakraháte, nejsem! Mám ukrutný 'dales'! Samý 'dales' a ve všem! To jen dnes — po prvním — dostal jsem pár korunek za učení tady té mládeže!" "Nu, je vidět, že si mně vážíš, když jsi poslal hned pro pivo," prohodil Daun uznale.

"Sláva! Tys přece hodný chlapec. Je vidět, kamarádi, že držte u svého muzikantského tátu!" "Tak jen už jděte a vezměte nohy na ramena, ať jste brzy s námi," pobídl basistu netrpělivý Šístek.

čím nastavit za kobylikou struny, když se některé zalbí prašknouti. Vybral provaz nejtlustší, bezmála tak silný, na jakém se věšívá prádlo, a počal ubohou, ničím se neprovinivší basu Daunovu přivařovat k starému, košatému stromu. Když uznal, že je dostatečně připevněna, usmál se spokojeně, zvedl své skřípky z trávy, přehodil je přes rámě a přiskočil k děvčeti, dal mu hubičku.

basu? Vždyť jste ji přece přivázel! "Přivázel, — ba že přivázel, ale —" A milý Jiskra div se nedal do pláče.

Fr. J. Kolbaba
.....UČITEL.....
hry houslové.
Studio v Hotelu Praha, roh 13. a William ul., II. poschodí.

NOSTINEC A RESTAURANT
1245-1247 So. 13th St. Omaha
Bratři Divišové
Mozdřív ležák stáje na žepu. Vyborná vína, kořalky a limp. likéry vždy na skladě.